

Marts om Natten Kl. 12, O Minutter og O Secunder, og at det dermed skulde være sær-
 digt. Man gik endog saa vidt, at man eengang
 gjorde et Forsøg herpaa, idet vi fik en Regje-
 ring, som søgte at gennemføre denne ideale
 Maade at ordne Forholdene paa, men dermed
 var man da ogsaa sær-
 dig, thi saa kom man
 til subkommen Overbeviisning om det Menings-
 løse, der saa veri, og det varede saaledes ikke
 længe, førend man kom ind i det gamle Spor
 igjen. Nu tales der ikke mere om hiin Be-
 stræbelse, og man er i saa Henseende bleven
 ganske anderledes fornuftigt tænkende; vi have
 nu en Supplementsperiode, som er meget rime-
 lig, hvori man kan anvise Beløb, der vare be-
 vilgede for det udløbne Aar, og modtage Ind-
 tægter i Kassen, som ikke kunde høves endnu
 ved Aarets Slutning. Men ogsaa fra hiin
 Bestræbelse staaer der endnu enkelte Minder-
 tilbage, saaledes f. Ex. den meget smukke Po-
 stering under § 19 IV. E., hvor der er Tale
 om Godtgjørelse for ordinair Indquartering, der
 er opført med en Sum af 155,135 Rd. 30 β .; da
 man nemlig er sig bevidst, at der hvert Aar
 vil foresalde nogle Udgifter, som egentlig hen-
 høre til det foregaaende Aar, og at der natur-
 ligviis paa lignende Maade vil være adskillige
 Udgifter, som vel egentligt skulle udredes i det
 løbende Aar, men som ikke ville komme til
 Udbetaling i det, saa har man med megen
 Nøjsaglighed opført et Beløb, der antages ikke
 at komme til Udbetaling i Finantsaaret, under
 den Betegnelse: „Heri afgaaer 5,000 Rd.“,
 og tilføjet et andet Beløb, der derimod anta-
 ges at ville komme til Udgift i Finantsaaret
 for tidligere Aar, ligeledes paa 5,000 Rd.,
 hvilke to Beløb saaledes gaae lige op, og hvor-
 ved man paa dette Punkt har frelst det Prin-
 cip, som forresten er kastet bort i alle andre
 Paragrapher. Dette er altsaa tilbagelagte Sta-
 dier. — Et noget lignende tidligere Strids-
 punkt tillod min ærede Sidemand (Vjerring)
 sig meget udførligt at omtale, nemlig Spørgs-
 maalet om den saakaldte Bevillingsparagraph;
 jeg kan dog ikke være ganske enig med ham i
 de Betragtninger, som han derom gjorde gjæl-
 dende. Jeg vil gjerne troe, at der muligt kan
 komme Strid igjen om dette Punkt, saaledes
 som Sagen nu er tagen, ligesom der jo kan

komme Strid om alt Måligt, men det fore-
 kommer mig dog i og for sig at være simplest
 og naturligt, at Finantsloven har den Form,
 som nu er foreslaet. Jeg maa derhos gjøre
 opmærksom paa, at Forholdet i saa Henseende
 dog er blevet væsentligt forandret ved den nye
 Forsatning. I den gamle Forsatning var der
 for Rigsdagens Vedkommende udtrykkeligt fore-
 strevet, at enhver Udgift, som skulde kunne af-
 holdes, maatte have Hjemmel i Finantsloven;
 dette var naturligviis en Forfrist, som det
 var umuligt at overholde, og man bryd sig
 derfor heller ikke om den, men den stod der
 dog, og den var altsaa god til at tage frem
 ved Leilighed og at bruge som et Vaaben, naar
 man ønskede at levere en Kamp paa dette Ge-
 heet. I den nye Forsatning staaer der deri-
 mod ikke noget Tilsvarende. Man kan efter
 den afholde alle mulige Udgifter, som have
 Hjemmel i Finantsloven — dette har man na-
 turligviis bibeholdt som det Ene — eller dette
 har man tilføjet, og det er for mig det Væ-
 sentlige — i en Tillægsbevillingslov. Der er
 altsaa nu Intet i Weien for at afholde alle
 de Udgifter, som man vil, naar man blot senere
 kan forsvare dem. Jeg kan derfor ikke troe,
 at der nu er saa stor Fare for en Kamp paa
 dette Punkt som tidligere, og jeg maa, som
 sagt, i og for sig betragte den Form, som Lov-
 forslaget nu har faaet, som den correcte.

Før imidlertid at vende tilbage til det
 Punkt, som jeg nærmere vilde omtale, saa skal
 jeg villigt indrømme, at der synes at ligge en
 smuk Tanke paa Bunden af den Form, som
 er foreslaet indført for § 3, en Tanke, som
 ved første Blik virkeligt synes at have noget
 Tilløkkende ved sig. Forsaavidt vil jeg stille
 det her gjorte Forsøg ganske anderledes end
 de andre af mig omtalte Forbedringsbestræbel-
 ser, som have faaet et saa uheldigt Udfald.
 Det er jo imidlertid ikke alle Tanker, der see
 smukke og tilløkkende ud, som ved nærmere
 Betragtning vise sig let at kunne gennemfø-
 res. Og jeg vil nu strax med Hensyn til
 Tanken i det her gjorte Forsøg sige, at jeg
 ikke er ganske sikker paa at have opfattet den
 rigtigt, idetmindste ikke saaledes, som den maa-
 ske har staaet for dens Opdager eller Opfin-
 der. Hvad der derom er udtalt i Betænkningen